

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

לפני :

כב' השופטת שרון אלקיים
נציג ציבור (עובדים) מר מאיר חן

הנתבע: אשר פייפ אל

נגד

הנתבע: המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד נוי בוחניק

1

2

החלטה

1. לפנינו תביעתו של מר אשר פייפ אל (להלן – **הנתבע**) להכרה בנזק נפשי שנגרם לו כתוצאה מאירוע מיוחד בעבודה כתאונת עבודה, כמשמעות המונח בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – **החוק**).

2. ואלה העובדות הרלוונטיות כפי שהן עולות מכתבי הטענות, כמו גם מהעדויות והמסמכים אשר צורפו:

א. התובע הוא עורך דין במקצועו, יליד שנת 1960.

ב. התובע היה מעורב בפרשה שנחקרה ביחידה הארצית לחקירות הונאה בשנים 2013-2014 שנגעה לראש עיריית יהוד דאז, יוסי בן דוד. מר בן דוד הועמד לדין והורשע במסגרת עסקת טיעון. התובע עצמו לא הועמד לדין.

ג. במהלך 2013 זומן התובע מספר פעמים למשרדי יאח"ה למתן עדות בפרשה. ביום 7.1.2014 זומן התובע שוב למשרדי יאח"ה ונחקר באזהרה. בסוף חקירה ארוכה שנערכה באותו יום עזב התובע את המקום וחזר לביתו.

ד. ביום 7.10.2014 הגיש התובע תביעה לנתבע וביקש להכיר באירוע שאירע לו ביום 7.1.2014 כתאונת עבודה. ביום 31.8.2015 נחקר התובע במשרדי החקירות של הנתבע בכפר סבא.

ה. ביום 17.9.2015 דחה הנתבע את התביעה בנימוקים :

1. מחלתך לא נקבעה בתקנות כ"מחלת מקצוע"

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

2. על פי המסמכים שבידינו, לא הוכח קיום אירוע תאונתי שאירע תוך כדי ועקב משלח ידך, ואשר הביא להתפתחות מחלתך.
3. מבחינה רפואית לא הוכח קיום קשר סיבתי בין מחלתך לבין האירוע הנטען. 4.
מחלתך נובעת ממחלה טבעית והשפעת העבודה על הופעתה, אפילו אם היתה כזו, פחותה בהרבה מהשפעת גורמים אחרים".

ו. ביום 6.12.2016 הגיש התובע את התביעה הראשונה מושא האירוע לבית דין זה.

ביום 18.12.2017 ניתן פסק דין (כב' השופט לובוצקי) שזה לשונו: "אכן ההליך דורש חקירה ודרישה, ומטעם זה החלטת פקיד התביעות מיום 17/9/15 בטלה. התיק יוחזר לפקיד התביעות להחלטתו מחדש לאחר חקירה מתאימה. אין צו להוצאות".

ז. ביום 27.12.2018 הורשע מר בן דוד בפרשה במסגרת עסקת טיעון וביום 13.5.2019 נגזרו עליו 7 חודשי עבודות שירות.

ח. ביום 6.1.2021 הגיש התובע בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט בטענה שהנתבע לא קיים את הוראותיו של כב' השופט לובוצקי.

ט. ביום 13.1.2021 הגיש הנתבע את תגובתו (בהתאם להחלטת כב' השופט ספיבק). בתגובתו ציין הנתבע כי ביום 1.7.2018 דחתה פקידת תביעות את התביעה בנימוק: "מעיון בפרטי תביעתך ובמסמכים שבידינו, לא נמצא כי האירוע הנטען על ידך בתאריך 07/01/2014 (חקירה תחת אזהרה), היא שגרמה לך לתגובה החרדתית או לנזק פיזיולוגי".

י. ביום 15.1.2021 הגיש התובע את התביעה הנוכחית, במסגרתה הוא חזר על טענותיו.

3. תמצית טענות התובע

א. התובע טוען כי לא ידע על החלטתה של פקידת התביעות מיום 1.7.2018, וכי ההחלטה האמורה מעולם לא נשלחה אליו. לעניין כתובתו, טען התובע כי הוא מתגורר בבת ים, ברחוב יצחק שדה 4, וכי אף משרדו נמצא בבת ים, וכי הוא לא מתגורר בכתובת ברחוב השחפים ברעננה אליה נשלח מכתב פקידת התביעות מיום 1.7.2018, ועל כן הוא לא התייחס אליו במועד. התובע סבור כי משום שהנתבע לא הוכיח שמכתבה של פקידת התביעות נמסר לו, הרי שהתביעה לא התיישנה. לחלופין, סבור

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

התובע כי אף אם התביעה התיישנה, ראוי בנסיבות העניין כי בית דין יאשר לו הארכת מועד להגשת התביעה לבית הדין.

ב. ברמה המהותית חזר התובע על עיקרי טיעוניו מהתביעה שהגיש ביום 6.12.2016 (להלן-**התביעה הראשונה**), כפי שיפורט להלן.

לעניין הפרשה עצמה (שנחקרה ביאח"ה ולימים הבשילה לתיק במסגרתו הוגש כתב אישום נגד מר בן דוד ושבמסגרתו מר בן דוד הורשע) טען התובע כי בשנים 2009 ו-2011 הוא שימש כעורך דין וטיפול במר בן דוד ובמר ראובן אליהו (השם הנכון הוא אלה עזרא [המותב]) במסגרת עסקת נדל"ן ביהוד, וכן ייצג את הורי רעייתו של מר בן דוד ברכישת נכס מאלה. לגרסת התובע העסקאות "הועברו" אליו מעו"ד אילן אורגד, מי שהיה מאמנו וחברו של התובע, לאחר שעו"ד אורגד (אשר ערך את ההסכם) נפצע, והתובע נכנס בנעליו. לטענת התובע, הנכסים נרכשו ע"י התובע בכובעו כעו"ד בנאמנות לטובת ראש העיר כנהנה, והתובע הגיש בשם לקוחותיו דיווחים והשגות למיסוי מקרקעין, וכן פתח חשבון נאמנות בסניף בת ים של בנק לאומי. התובע ציין כי העסקאות האמורות לא הושלמו (ברישום). הפרשה "התפוצצה" במאי 2013. באותו מועד הגיעו חוקרי משטרה למשרדו של התובע והחרימו מסמכים. התובע הוסע למשרדי להב 433 בכניסה ללוד ושם הוא התבקש לתת גרסה כעד. בימים 30.5.2013, 2.6.2013 ו-9.10.2023 זומן התובע ע"י המשטרה להשלמות חקירה.

ג. לעניין האירוע מושא התביעה עצמו (שאירע כאמור ב-7.1.2014), התובע טוען כי החקירה באזהרה במשרדי יאח"ה היתה "**אירוע מיוחד**" כמשמעה בפסיקה. בניגוד לפעמים הראשונות בהן הוא מסר עדות במשטרה, באותו יום נמסר לו "משום מקום" כי הוא נחקר באזהרה וחשוד בשיבוש הליכי חקירה. לדברי התובע, באותו יום הוא עבר "**חקירה קשה, משפילה, פוגענית, מלווה בצעקות והרמת קול, והתלוו לה איומים לא מרומזים על פגיעה בעיסוקו**" ועוד. התובע טוען כי החקירה בוצעה "**בקיטון צפוף**" ומציין שהוא קלסטרופובי. מהתובע נלקחו טביעות אצבע ודוגמיות DNA.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

- 1 התובע טוען שהוא לא רק חש מושפל בשל היחס אליו (מצד השוטרים)
 2 כעבריו, אלא גם חשש כי "ההסתרה שלו מעיני כל בתחנה היתה בשל
 3 הגנה על חייו"¹. בהקשר זה הוא מציין כי בחקירתו הושמעו לו הקלטות
 4 של שיחות טלפון (להן הוא היה צד) שבוצעו במשך חודשים.² הוא חשש
 5 שהוא יילקח להארכת מעצר.
 6 התובע טוען כי החקירה באזהרה פגעה מידית בתפקודו. הוא "נעשה
 7 כעסן מופנם, ייצג לא נכון, בטחונו העצמי אבד לו. הוא פיטר עובדים
 8 ולא הרחיב את משרדו"³. בנוסף הוא טען בפני חוקרי המל"ל כי הוא
 9 סובל מהתפרצויות זעם, מנדודי שינה ומירידה במשקל.
 10 ד. לטענת התובע, כל העולם שהוא בנה (לרבות עולמו המקצועי, שהתרכז
 11 סביב תביעות מכוח חוק נכי רדיפות הנאצים ליהודי לוב ועיראק) "נחרב"
 12 בעקבות החקירה. לשיטתו הוא חדל לטפל כראוי בתיקים שבהם טיפל,
 13 הזניח את גביית שכר הטרחה שהיו חייבים לו, ואף לא הופיע לדיונים.
 14 לדבריו יש בידיו הקלטת שיחה עם כב' השופטת בן אור בה היא שואלת
 15 אותו מדוע הוא הפסיק לבוא לדיונים הקבועים לו. לסיכום, מציין התובע
 16 כי "משרדו שהיה מצליח ביותר דעך וכעת הנו בשלבי סגירה"⁴.
 17 ה. התובע צירף מספר מסמכים רפואיים שלשיטתו מבססים את טענותיו.
 18 בין היתר הוא צירף מסמך "הערכה פסיכיאטרית" מטעם הפסיכיאטר
 19 איוואן גולדברגר מיום 15.2.2015 שציין: "התרשמות מהפרעה חרדתית
 20 ודכאוונית ממושכת, תגובתית למצב הסטרס בנושאים הקשורים לעבודתו"⁵. כמו
 21 כן צירף התובע תדפיסי רישומי ביקור מהשנים 2020 ו-2021 אצל ד"ר
 22 אילנה שטיינדל, פסיכיאטרית מומחית בקופת חולים מכבי.⁶ ד"ר
 23 שטיינדל ציינה בין היתר מפי התובע: "בסוף 2013 נקלע לחקירת משטרה
 24 ממושכת שהגיעה לשיאה בינואר 2014 כשנפתחה חקירה בהזהרה פעם ראשונה
 25 בחייו, נלקחו לו טביעות אצבעות, ובדיקות אחרות, לדבריו שלא באשמתו. החקירה

¹ סיכומי התובע, עמ' 3, שורה 5.

² סיכומי התובע, עמ' 3.

³ סעיף 38 לכתב התביעה.

⁴ שם.

⁵ תצהיר התובע על נספחיו, עמ' 86.

⁶ תצהיר התובע על נספחיו, עמ' 90-96.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

לקחה שעות ארוכות היה במתח רב... ירידה במצב הרוח ... בכל השנה האחרונה
מיעט מאוד את רמת התפקוד בעבודה – מיעט בהופעות בבית משפט".

4. תמצית טענות הנתבע

א. הנתבע מצידו שולל את כל טענות התובע. לשיטתו די בשיהוי / איחור בהגשת התביעה כדי לדחות אותה, וכן טוען כי דינה להידחות לגופה.
ב. במישור הדיוני (טענות השיהוי / איחור) טוען הנתבע כי מכתב פקידת התביעות אשר דחה את התביעה נשלח ביום 1.7.2018 אל כתובתו הרשומה של התובע, ולכן היה עליו להגיש את התביעה לבית הדין לכל המאוחר עד ליום 1.7.2019 (בעוד שהתביעה הוגשה בינואר 2021).⁷ התכתבות עם המל"ל אינה עוצרת את מרוץ ההתיישנות.⁸
ג. אשר לאירוע הנטען, מדובר באירוע "אישי" ולא באירועים הקשורים לעבודתו השוטפת של התובע כעורך דין.⁹
מעבר לכך, הנתבע שולל את גרסתו העובדתית של התובע, וטוען שהיא לא עקבית. בין היתר טוען הנתבע כי בדיון ההוכחות הנוסף שהתקיים שינה התובע את גרסתו וציין כי לא ראש עיריית יהוד (מר בן דוד) הוא שרכש את המגרש, אלא ההורים של אשתו.¹⁰ כמו כן טוען הנתבע כי לא סביר כי הסכם המכר לא מצוי ברשותו של התובע, כמו גם לא ייפוי הכוח.¹¹ לבסוף טוען הנתבע, כי ככל שלתובע היתה נגיעה בעניין, הרי שהייתה במסגרת "עזרה חברית" [למר בן דוד].
ד. במישור המשפטי טוען הנתבע כי לא מדובר באירוע מיוחד, אלא במתח מתמשך בו היה שרוי התובע לכל אורכה של חקירת המשטרה בעניינו של ראש העיר. הנתבע טוען כי נדרשות ראיות אובייקטיביות להוכחת האירוע, ואין די בעדותו הסובייקטיבית של התובע.

דיון והכרעה

⁷ סיכומי הנתבע, סעיפים 3-6.

⁸ סיכומי הנתבע, סעיף 7.

⁹ סיכומי הנתבע, סעיפים 9-10.

¹⁰ סיכומי הנתבע, סעיף 14.

¹¹ סיכומי הנתבע, סעיף 15 + סעיף 17.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

הסוגיה הדיונית המקדמית

- 1
- 2 5. חרף העובדה שהתנהלותו של התובע לא חפה מקשיים והשיהוי בהגשת
- 3 התביעה, מצאנו לדון בתביעה לגופה.
- 4 6. על פניו יש לקבל את טענתו של הנתבע כי התביעה התיישנה, זאת בהמשך
- 5 לתעודת עובד הציבור של גבי' מעיין גניש (פקידת התביעות) מיום 5.8.2021,
- 6 לפיה מכתבה מיום 1.7.2018 אכן נשלח לכתובת התובע ברחוב השחפים
- 7 ברעננה, שאף היתה הכתובת הרשומה של התובע במשרד הפנים. השוו למשל
- 8 לבל (ת"א) 3025-09 בן יעקב נ' המוסד לביטוח לאומי (28.4.2011). לא ברור מדוע,
- 9 בהנחה שהתובע עבר לגור בבת ים, הוא לא טרח לעדכן את כתובתו במשרד
- 10 הפנים או להודיע לנתבע בצורה מסודרת על שינוי כתובת.
- 11 עם זאת, מצאנו לנכון להפעיל את סמכות בית הדין ולאשר לתובע הארכת
- 12 מועד להגשת תביעתו, נוכח סמכותו הטבועה של בית הדין להארכת מועדים
- 13 מטעמים מיוחדים שירשמו, לרבות המועד הקבוע בתקנה 1(ב) לתקנות הביטוח
- 14 הלאומי (מועדים להגשת תובענות), התש"ל-1969.¹² נפרט.
- 15 7. לפי הפסיקה יש מקום לאישור הארכת מועד כאמור כאשר על פניו יש ממש
- 16 בתביעה, כאשר אי מתן הארכה יסגור את הגולל על זכויותיו של התובע
- 17 לשארית חייו (ככל שהן יוכחו), כאשר התובע לא לקה בחוסר מעש, וכאשר
- 18 התובע הציג סיבה סבירה לאיחור וחלוף הזמן לא פגע באינטרסים של המל"ל.
- 19 8. סיכויי התביעה בשלב זה אינם ברורים, אך הם אינם מבוטלים. בפסיקה נקבע
- 20 כי סיכויי התביעה אינם חזות הכל (אך מהווים שיקול משמעותי), וכי ראוי
- 21 לשקול יחד איתם את השיקולים האחרים, ודאי כאשר מדובר רק בשלב ראשון
- 22 של גיבוש תשתית עובדתית לקראת מינוי מומחה.¹³
- 23 בענייננו, התובע הגיש ראשית ראיה לביסוס תשתית עובדתית סבירה לטענותיו
- 24 בדבר פגיעה נפשית (גם אם לא חותכת) בדמות המסמכים שהוא צירף מטעמם
- 25 של שני פסיכיאטרים שבדקו אותו. הנתבע לא טען כנגד מסמכים אלו, מעבר

¹² עב"ל (ארצי) 59462-12-15 מאלו - המוסד לביטוח לאומי (24.8.2018)

¹³ עב"ל (ארצי) 3229-10-19 אמויאל - המוסד לביטוח לאומי (29.9.2020)

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

- 1 לטענתו (שלא הוכחה ע"י התובע), כי הוא המשיך לעבוד גם לאחר האירוע.
 2 לטעמנו די בכך, נוכח הטעמים המשמעותיים הנוספים למתן הארכת מועד.
- 3 9. זאת ועוד, אנו סבורים כי התובע הציג סיבה סבירה לאיחור והוכיח כי הוא לא
 4 לקה בחוסר מעש. התובע שלח לב"כ המל"ל העתק של כתב האישום נגד מר בן
 5 דוד מיד לאחר הדיון. התובע מציין כי הנושא "בער בעצמותיו" כל השנים, עד
 6 כדי שהוא מצא לנכון מיוזמתו בינואר 2021 לפנות לבית הדין בבקשה לנקוט
 7 הליכים בהתאם לפקודת בזיון בית המשפט נגד המל"ל. אילו התובע היה מקבל
 8 בשנת 2018 את מכתבה של פקידת התביעות, לא סביר שהוא היה ממתין עד
 9 2021. יתרה מכך, כאשר התובע זומן בקיץ 2015 לחקירה במשרדי המל"ל,
 10 ההזמנה לחקירה נשלחה למשרדו **בבת ים** ולא לכתובת ברעננה.
- 11 10. מעבר לצורך, אכן קשה לראות בהחלטתה של פקידת התביעות מיולי 2018
 12 ביצוע של "חקירה מתאימה" כמתחייב מפסק הדין של כב' השופט לובוצקי
 13 מיום 18.12.2017. התובע שלח לב"כ המל"ל העתק של כתב האישום נגד מר בן
 14 דוד מיד לאחר הדיון. כדי לקבל החלטה היה על הנתבע לזמן את התובע
 15 לחקירה חוזרת, או לפחות להציג כיצד התייחס הנתבע לכתב האישום ולטענות
 16 התובע. הנתבע לא עשה זאת – על פי החומר בתיק התובע לא זומן לחקירה
 17 נוספת ואין בהחלטה מיום 1.7.2018 התייחסות לכתב האישום.
- 18 11. בנסיבות אלו, אנו סבורים כי יש מקום לאשר לתובע הארכת מועד להגשת
 19 התביעה.

20 מכאן נפנה לדיון במחלוקת המהותית בין הצדדים.

21

22 הסוגיה המהותית – המסגרת הנורמטיבית

- 23 12. קיימת פסיקה ענפה של בית הדין הארצי בשאלת הנטל המוטל על תובע הטוען
 24 לתאונת עבודה במסגרתה נגרמה לו פגיעה נפשית.¹⁴
 25 הדין הוא שעל מנת שתוכר פגיעה נפשית כ"תאונת עבודה" כמשמעה בחוק על
 26 המבוטח להוכיח תחילה כי התרחש אירוע אובייקטיבי מיוחד בעבודתו

¹⁴ ראו בין היתר: עב"ל 24888-10-18 אהרון - המוסד לביטוח לאומי (10.7.19); עב"ל (ארצי) 66350-11-23 פלונית - המוסד לביטוח לאומי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

- 1 "הקשור לעבודה שניתן לאיתור בזמן ובמקום" כי מדובר באירוע
2 מיוחד לגביו של דחק נפשי בלתי רגיל, אשר נגרם לו בשל אותו אירוע. "אירוע
3 מיוחד" הוא אירוע לא שגרתי. עובדת היות האירוע לא שגרתי נלמדת מניסיון
4 החיים.
- 5 13. אשר למתח ולחץ מתמשכים, נפסק כי "בעצם קיומם של לחץ ומתח מתמשך אצל
6 מבוטח במהלך תקופה מסוימת, אין כדי לשלול בחינת קיומו של אירוע מיוחד כאמור במהלך
7 התקופה".¹⁵ משמעות המילה אירוע היא "קיומו המוכח של אירוע בעבודה,
8 הניתן להגדרה במקום ובזמן". אם הוכח אירוע, אין רלוונטיות ללחץ ולמתח
9 שקדמו לו, אך יש צורך באירוע ספציפי.¹⁶
- 10 מן הכלל אל הפרט
- 11 14. נקדים אחרית לראשית ונאמר כי לאחר שבחנו את טענות הצדדים ומכלול
12 הראיות בתיק הגענו למסקנה כי התובע הניח תשתית עובדתית מספקת ועל כן
13 יש להורות על מינוי רופא על מנת שיחווה את דעתו בשאלת הקשר הסיבתי בין
14 האירוע- חקירתו באזהרה של התובע לבין מצבו הנפשי.
15 לטעמנו, התובע הוכיח את היסודות הנדרשים ("אירוע", "מיוחד", "בעבודה")
16 נזכיר כי בשלב זה די בהוכחת אירוע העשוי לגרום לאדם סביר לנזק נפשי.
- 17 15. נדון תחילה בטענת הנתבע כי אין מדובר באירוע מיוחד, אלא לכל היותר במתח
18 מתמשך שנגרם לתובע כתוצאה מרצף חקירותיו במשטרה. בהמשך נדון בשאלה
19 האם מדובר באירוע שהיה במסגרת עבודתו של התובע כעורך דין (כפי שהוא
20 טוען), או באירוע "אישי" (כפי שטוען הנתבע).
- 21 16. ראשית, היסוד "אירוע" בענייננו הוא ברור. מדובר בחקירה באזהרה של התובע
22 ביאח"ה בינואר 2014. מדובר באירוע מוגדר שאין מחלוקת כי הוא אכן התקיים.
23 התובע תיאר את האירוע היטב. מדובר באירוע מוכר שחשודים בהליך פלילי
24 חווים לעיתים.
- 25 17. שנית, ברור גם שמדובר באירוע מיוחד וכי מדובר באירוע שהיה שונה
26 משמעותית מחקירותיו הקודמות של התובע ביאח"ה (לטעמנו, בניגוד לטענת

¹⁵ עבל (ארצי) 31298-09-10 בר ששת נ' המוסד לביטוח לאומי (24.12.2012).

¹⁶ עבל (ארצי) 1003/02 בנשטרית נ' המוסד לביטוח לאומי (29.3.2006).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

- 1 הנתבע, התובע הבחין באופן ברור בין חקירותיו הראשונות לבין חקירתו
2 באזהרה). איש לא נחקר באזהרה במשטרה באופן תדיר. התובע העיד כי הוא
3 מעולם לא היה בסיטואציה כזו. ברור שמבחינה אובייקטיבית מדובר באירוע
4 מיוחד, וכך גם מבחינה סובייקטיבית. כנגזר מהפסיקה לעיל ומתיאורו של
5 התובע, יש לדחות את טענת הנתבע כי רצף החקירות במשטרה הוא שגרם לתובע
6 "לחץ נפשי מתמשך", כאשר גרסתו של התובע היא **הפוכה**: אכן, הסיטואציה
7 בה חוקרי המשטרה הגיעו למשרדו של התובע, הבהירו לו כי העסקאות בהן הוא
8 טיפל נחקרות נוכח חשד לעבירות פליליות והחרימו מסמכים, לא היתה
9 סיטואציה "נעימה", אך התובע הדגיש כי החוקרים נהגו בו ב"**נימוס**". הכעס
10 שלו באותו שלב היה כלפי מי שסיבך אותו בפרשה. לעומת זאת, בעת החקירה
11 בינואר 2014, התובע הרגיש כי היחס אליו מצד החוקרים היה שונה לחלוטין.
12 הוא תיאר השפלה קיצונית וכן תחושת קלסטרופוביה שלדבריו כשלעצמה גרמה
13 לו תחושת תעוקה משמעותית. אשר על כן נקבע כי התובע הוכיח אירוע מיוחד
14 ספציפי.
- 15 18. המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא כאמור האם מדובר באירוע "**בעבודה**".
16 בהקשר זה מצאנו כי די בראיות שהביא התובע. דרישת הנתבע כי התובע יוכיח
17 בשלב זה, באמצעות מסמכים מפורשים, את זיקתו לפרשה כעורך דין, היא
18 לטעמנו מוקשה נוכח האמור במפורש בכתב האישום (אותו המציא התובע
19 לנציגי המל"ל. נסביר.
- 20 19. כתב האישום (בעקבותיו הורשע מר בן דוד והודח ממועצת העיר) ברור. מר בן
21 דוד העניק לקבלן אשר רכש את המתחם של מלון אוויה בפאתי יהוד הטבות
22 כנגד סיועו של הקבלן בעסקת מקרקעין במסגרתה רכשו לכאורה הוריה של
23 אשתו של בן דוד מקרקעין במרכז יהוד, בעוד שבפועל בן דוד היה אמור להשתלט
24 עליהן, כנראה כמעט ללא תשלום, כחלק מההסדר (העברייני) שלו עם הקבלן.
25 הקבלן לכאורה היה אמור לרכוש את החלקות הללו עבור בן דוד. לשם כך היה
26 צורך בנאמן (איש קש), ולשם כך "נבחר" התובע. בהתאם לכתב האישום, מעשיו
27 של בן דוד עלו כדי מרמה והפרת אמונים (בהיותו איש ציבור – ראש העיר).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-21-01-28839

21 אוגוסט 2025

- 1 תפקידו של התובע בעסקה היתה לשמש נאמן עבור מר בן דוד. המטרה של מר
2 בן דוד היתה להסתיר את מעורבותו בעסקאות, ולכן הוא נעזר בתובע. זו גם
3 הסיבה לשימוש בהוריה של בת זוגו של בן דוד.
- 4 התובע, עורך דין במקצועו, פעל בעסקה כעורך דין. אומנם, היתה לו היכרות עם
5 מר בן דוד, אך המוטיבציה שלו לביצוע העסקה היתה היותו עורך דין חדש,
6 ששאף לבסס את עצמו במקצוע, בין היתר ע"י ביצוע עסקת מקרקעין כזו עבור
7 לקוחו. לדברי התובע, העסקה הועברה אליו ממי שהיה המאמן שלו במהלך
8 ההתמחות במשפטים (עו"ד אורגד).
- 9 גם אם במסגרת העסקה הראשונה ב-2009 פעל התובע כ"חותמת גומי" של
10 המאמן שלו לשעבר, הרי שבהמשך, ובעיקר ערב התפוצצות הפרשה (מאי 2013),
11 פעל התובע **כעורך דין לכל דבר**. בין היתר נוצר קשר עו"ד-לקוח בינו לבין מר בן
12 דוד עצמו, ומר בן דוד ביקש ממנו להכין מסמך ש"יכשיר" בדיעבד את
13 העסקאות. ניסיונו של מר בן דוד "להכשיר" את העסקאות הוא זה שעורר את
14 חשד החוקרים שהתובע עצמו ביצע עבירות פליליות (ולא עצם רישומו כנאמן ב-
15 2009). לתובע היתה היכרות לא עמוקה עם מר בן דוד והוא מכנה אותו שוב ושוב
16 **"ראש העיר"**. עניין זה מחזק את מסקנתנו כי לא מדובר ב"טובה אישית" שהוא
17 עשה למר בן דוד וכי השירות שהוא נתן למר בן דוד היה **משפטי**.
- 18 חיזוק נוסף מצאנו גם מחקירותיו של התובע (שלא באזהרה ובאזהרה) אשר
19 הוגשו על ידו לבית הדין ביום 7.5.2023.
- 20 לא זו אף זו, בכתב האישום התובע אומנם מוצג "כזרוע ארוכה" של בן דוד, אבל
21 לא נטען שם ולא ברמז על קשר חברי בין בן דוד לבין התובע. להפך. תפקיד
22 התובע היה ליצור מצג משפטי (פיקטיבי) כאילו "החלקות האחוריות" נמכרו
23 לבני הזוג בכר (הוריה של אשתו של בן דוד), בעוד שבפועל רוב התמורה עבור
24 החלקות האחוריות מעולם לא שולמה. כאמור, תפקידם של המסמכים
25 המשפטיים שערך התובע במאי 2013 (ערב תחילת חקירת המשטרה) היתה
26 לנסות להכשיר את העסקה (לנסות ליצור מצג כאילו הזוג בכר עדיין חייב את
27 הכסף). אלמלא היה התובע מעורב בעסקה באותו שלב כבר כעורך דין, הוא לא
28 היה מתבקש לערוך את המסמכים הללו. נראה שהתובע הוא לא זה שיזם
29 העסקה מלכתחילה וכנראה לא היה זה שהחתים את הצדדים על יפוי כוח, אבל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

- 1 ערב התפוצצות העסקה, הוא למעשה ייצג כמעט את כל הצדדים. אילו התובע
2 היה ידוע ביהוד כמקורב ממש לבן דוד, הוא לא היה מתאים ל"תפקיד" שייעד
3 לו בן דוד. התובע "התאים" משום שהוא היה עורך דין צעיר, מעיר אחרת, שחשד
4 אולי שהדברים לא כשרים, אך לא העז לצאת נגד "ראש עיר".
- 5 22. לאור האמור, נדחית מכל וכל את טענת הנתבע כאילו מעורבות התובע בפרשה
6 היתה על בסיס אישי של חברות עם בן דוד ועם יתר המעורבים. שוכנענו כי
7 התובע פעל בעסקה כעורך דין, וחוקרי המשטרה החרימו ממשרדו כעורך דין
8 מסמכים, ונחקר ביאח"ה כעורך דין. הרקע לחקירה באזהרה היה שהתובע
9 נחשד לביצוע עבירה של שיבוש הליכי משפט בכך שהוא הכין את המסמכים
10 במאי 2013 ערב התפוצצות הפרשה (בסופו של דבר הוא לא הועמד לדין). מכאן
11 שהחשדות בדבר השיבוש היו כרוכים בעבודתו של התובע.
- 12 23. לא נעלמה מעינינו טענת הנתבע בסיכומיו כי התובע לא המציא די מסמכים כדי
13 לבסס את העובדה שהוא ייצג בעסקה. לטעמנו זו טענה מוקשה נוכח האמור
14 בכתב האישום (שבעיקרו הודה בסופו של דבר מר בן דוד); העובדה שיאח"ה
15 החרימה מהתובע את רוב המסמכים; העובדה שהעסקאות לא הושלמו.
- 16 24. נציין כי התובע צירף לתצהירו ולסיכומיו מסמכים לא מעטים המעידים כי הוא
17 היה עורך דין מייצג לפחות בחלק מהעסקה, כפי שנסקור להלן.
- 18 המסמכים שצירף התובע לסיכומיו (בהמשך למסמכים שהוגשו במסגרת
19 ההליך, פרט לכתב האישום) הם:
- 20 • מכתב התראה לזוג בכר בדבר אי עמידה בחוזה הרכישה והתראה על אי
21 תשלום שכר טרחה לתובע (המכתב נכתב לבקשת מר בן דוד בניסיון
22 ל"הכשיר" את העסקה ערב התפוצצות הפרשה).
 - 23 • העתק חוזה במסגרתו מוכר התובע כנאמן את המקרקעין לזוג בכר.
 - 24 • העתק חוזה במסגרתו רוכש התובע (בנאמנות) את המקרקעין מהזוג
25 לנגיאל.
 - 26 • העתק חוזה במסגרתו רוכש התובע חלק אחר של המקרקעין (בנאמנות)
27 ממשפחת קלצ'קו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

- 1 • מכתב בו מורה התובע לבנק לאומי לפעול בחשבון הבנק שפתח בנאמנות.
- 2 • דרישת מסמכים שקיבל התובע בעניין מס רכישה מרשות המסים כב"כ של
- 3 בני הזוג בכר.
- 4 • העתק השגה שהגיש התובע לרשות המסים (כנאמן עבור הרוכש וכבא כוח).
- 5 • שומת מס רכישה.
- 6 • הסכם רכישה כנאמן מהזוגות גרומט ופרנקו.
- 7 • הצהרת רוכש (של התובע כנאמן) מהזוג פרנקו (לרשות המסים).
- 8 25. המסקנה מהמקובץ לעיל כי התובע ביסס את טענתו כי הוא היה עורך דין מייצג
- 9 לפחות בחלק מהעסקה. נראה שהוא ייצג אף כמה צדדים.
- 10 מכאן שהתובע הוכיח את כל היסודות הנדרשים לשם מינוי מומחה פסיכיאטר
- 11 לשם בחינת הקשר הסיבתי בין חקירתו באזהרה לבין מצבו הנפשי.
- 12 26. לסיום נציין כי גרסת התובע אשר לחקירה המשטרתית ותחושותיו במהלך
- 13 החקירה, לא נסתרה והתובע כלל לא נחקר בעניין זה. בנסיבות אלה מתקבלת
- 14 גרסת התובע לפיה החקירה היתה קשה, מלווה בצעקות, איומים על פגיעה
- 15 בעיסוקו והתנהלה בחדר קטן שעורר בתובע לחץ ותחושה לא נוחה. נלקחו
- 16 טביעות אצבע ודוגמיות DNA. כתוצאה מהחקירה התובע חש מושפל וחשש
- 17 לעתידו המקצועי והאישי ולכך שהוא יילקח להארכת מעצר. בסוף חקירה
- 18 ארוכה שנערכה באותו יום עזב התובע את המקום וחזר לביתו.
- 19 27. סיכומו של דבר, הגענו למסקנה כי להורות על מינוי רופא על מנת שיחווה את
- 20 דעתו בשאלת הקשר הסיבתי בין האירוע המיוחד- חקירתו באזהרה של התובע
- 21 לבין מצבו הנפשי. ואלה העובדות שיועברו למומחה:
- 22 א. התובע הוא עורך דין במקצועו, יליד שנת 1960.
- 23 ב. התובע היה מעורב בפרשה שנחקרה ביחידה הארצית לחקירות הונאה
- 24 בשנים 2013-2014 שנגעה לראש עיריית יהוד דאז, יוסי בן דוד. מר בן דוד
- 25 הועמד לדין והורשע במסגרת עסקת טיעון. התובע עצמו לא הועמד לדין.
- 26 ג. במהלך 2013 זומן התובע מספר פעמים למשרדי יאח"ה למתן עדות
- 27 בפרשה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 21-01-28839

21 אוגוסט 2025

ד. ביום 7.1.2014 זומן התובע שוב למשרדי יאח"ה ונחקר באזהרה. החקירה היתה קשה, מלווה בצעקות, איומים על פגיעה בעיסוקו והתנהלה בחדר קטן שעורר בתובע לחץ ותחושה לא נוחה. בנוסף, נלקחו מהתובע טביעות אצבע ודוגמיות DNA. כתוצאה מהחקירה התובע חש מושפל וחשש לעתידו המקצועי והאישי ולכך שהוא יילקח להארכת מעצר. בסוף חקירה ארוכה שנערכה באותו יום עזב התובע את המקום וחזר לביתו (להלן- האירוע המיוחד).

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ה, (21 אוגוסט 2025), בהעדר הצדדים ותשלח אליהם.

שרון אלקיים, שופטת

מר מאיר חן
נציג ציבור (עובדים)